

rensning og vedligeholdelse af vandløbene let kan medføre uheldige bivirkninger, især på faunaen, såfremt vedligeholdelsen foretages på en hårdhændet eller i øvrigt uhensigtsmæssig måde. Bl. a. som følge heraf har man derfor ved ændringsforslag nr. 23 som en ny bestemmelse i § 35, stk. 1, foreslået, at ministeren for forureningsbekæmpelse bemyndiges til at fastsætte regler om disse foranstaltninger.

Til nr. 24 (§ 36).

Vandløbslovens § 36 indeholder regler om fordelingen af udgifterne i forbindelse med vedligeholdelsen af offentlige vandløb og åbner mulighed for at indbringe tvister om disse spørgsmål for en vandløbsret. Efter § 36, stk. 1, 5. pkt., gælder dette blandt andet i tilfælde, hvor vandløbsretten i forvejen behandler en sag om f. eks. et spildevandsanlæg, hvis etablering vil medføre en væsentlig forøgelse af vedligeholdelsen af det pågældende vandløb og dermed af de hermed forbundne udgifter. Ved forslaget til lov om miljøbeskyttelse og ændringsforslaget til vandforsyningsloven har man foreslået, at landvæsensretterne ikke længere skal træffe afgørelse i sager om spildevandsanlæg og vandforsyningsanlæg. Som følge heraf opstår spørgsmålet om kommunalbestyrelsens fremtidige mulighed for at pålægge disse anlæg særlige bidrag til vedligeholdelsen, når de medfører en særlig vedligeholdelsesbyrde i relation til det pågældende vandløb. Da man mener, at sådanne bidrag også fremtidig må kunne pålægges, og der ikke forekommer at være væsentlige hensyn, der taler imod, at landvæsensretten fortsat træffer disse afgørelser af økonomisk karakter, har man ved ændringsforslag nr. 24 foreslået, at kommunalbestyrelsen fortsat kan rejse sag for landvæsensretten om sådanne bidrag, selvom landvæsensretten i øvrigt ikke fremtidig skal behandle spildevands- eller vandforsyningssager.

Til nr. 29 (§ 48).

Der indvindes ikke ubetydelige mængder vand fra vandløb til markvandings- og gartneriformål. Størstedelen af de i denne forbindelse etablerede vandingsanlæg er af den art, som omhandles i vandløbslovens § 48. Udover at vandføringen er af væsentlig betydning for bl. a. vandløbets evne til at transportere spildevand, kan der også — navnlig på Sjælland — være betydelige vandforsyningsmæssige interesser knyttet til brugen af vand i vandløb og søer. Som følge heraf vil det både ud fra et miljømæssigt og vandforsyningsmæssigt synspunkt være af betydning, at der tilvejebringes mulighed for en generel regulering af landvæsensretternes administration i henhold til vandløbslovens § 48. Man har

derfor ved ændringsforslag nr. 29 som et nyt stk. 6 i § 48 foreslået, at ministeren for forureningsbekæmpelse får bemyndigelse til i nødvendigt omfang at fastsætte regler om, hvor meget vand der med tilladelse af landvæsensretten, henholdsvis amtsvandsinspektøren kan indvindes i medfør af § 48, stk. 1-5.

Til nr. 30 (§ 49).

Efter forslaget til lov om miljøbeskyttelse kræver etablering af dambrug forhåndsgodkendelse i henhold til kap. 5 (jfr. pkt. J.3 i den som bilag til lovforslaget optagne liste). Efter de seneste ændringer af naturfredningsloven (lov nr. 284 af 7. juni 1972, jfr. lovbekendtgørelse nr. 445 af 1. oktober 1972) kræver etablering af dambrug endvidere godkendelse af vedkommende fredningsplanudvalg. Såfremt vandløbsretten for sit vedkommende kunne tillade et dambrug, inden godkendelse foreligger i henhold til miljøbeskyttelsesloven og naturfredningsloven, kunne den situation opstå, at miljømyndighederne og fredningsmyndighederne ud fra de hensyn, som skal varetages af disse myndigheder, kan se sig nødsaget til at nægte godkendelse af et projekt, der er tilladt af vandløbsretten. Da en sådan ordning forekommer uhensigtsmæssig, har man fundet det mere rationelt ved ændringsforslag nr. 30 til vandløbslovens § 49, stk. 1, at foreskrive, at miljømyndighedernes og fredningsmyndighedernes godkendelse skal indhentes, før projektet kan forelægges for vandløbsretten. En sådan ordning vil endvidere overflødiggøre, at vandløbsretten foretager forureningstekniske vurderinger i disse sager.

Til nr. 3, 25, 26, 28, 31 og 32 (§ 50).

Spørgsmålet om indvinding af vand fra vandløb i videre omfang end hjemlet ved vandløbslovens § 3, stk. 3, og §§ 38-49 og vandforsyningslovens § 36 har hidtil været reguleret ved bestemmelsen i vandløbslovens § 50. Efter denne bestemmelse, der ikke har været særligt anvendt i praksis, kræver også sådan indvinding eller benyttelse af vand fra vandløb tilladelse af en landvæsensret. Landvæsensretten skal efter stk. 1 ved disse afgørelser i overvejende grad anvende vandforsyningslovens regler. Med henblik på at opnå en forenkling i den forstand, at man fremover blot behøver at søge de relevante regler om indvinding af vand til andre formål end landbrugs- og gartnerivanding samt benyttelse til dambrug i en lov, nemlig vandforsyningsloven, foreslås § 50 ophævet ved ændringsforslag nr. 32. Ændringsforslag nr. 3 til § 3, stk. 3, samt ændringsforslag nr. 25, 26, 28 og 31 er en konsekvens heraf. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 62 i ændringsforslaget til vandforsyningsloven.